

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 23ης Ιανουαρίου 2007

Υπόθεση T-472/04

Βασίλειος Τσαρνάβας
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι — Άρθρο 45 του ΚΥΚ — Προαγωγή — Απόφαση
του Πρωτοδικείου ακυρώνουσα την απόφαση περί μη προαγωγής
του προσφεύγοντος — Επανεξέταση των προσόντων — Αιτιολογία»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα ΠΙ-Α-2 - 21

Αντικείμενο: Προσφυγή με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 2003 καθόσον δεν περιέλαβε το όνομα του προσφεύγοντος ούτε στον πίνακα των προτεινόμενων για προαγωγή υπαλλήλων κατά την περίοδο προαγωγών 1999 ούτε στον πίνακα των πλέον άξιων για προαγωγή στον βαθμό Α 4 υπαλλήλων κατά τις περιόδους προαγωγών 1998 και 1999 ούτε στον πίνακα των προαγομένων στον βαθμό Α 4 υπαλλήλων κατά τις εν λόγω περιόδους προαγωγών.

Απόφαση: Ακυρώνεται η απόφαση της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 2003, με την οποία, αφενός, το όνομα του προσφεύγοντος δεν περιελήφθη στον πίνακα των πλέον άξιων για προαγωγή στον βαθμό Α 4 υπαλλήλων κατά τις προαγωγές του 1998 και του 1999 και, αφετέρου, ο προσφεύγων δεν προήχθη στον βαθμό Α 4 κατά τις εν λόγω προαγωγές. Η προσφυγή απορρίπτεται κατά τα λοιπά. Η Επιτροπή καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

Περίληψη

*Υπάλληλοι — Προαγωγή — Συγκριτική εξέταση των προσόντων
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 45 § 1)*

Εφόσον, κατά την εκτέλεση δικαστικής αποφάσεως που ακυρώνει την απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος με το σκεπτικό ότι δεν διενεργήθηκε διευρυμένη συγκριτική εξέταση των προσόντων του σε σχέση με τα προσόντα προακτέων υπαλλήλων άλλων τμημάτων, η διοίκηση προβαίνει σε νέα συγκριτική εξέταση, οφείλει να συγκρίνει την κατάσταση κάθε υπαλλήλου προαχθέντος στον επίμαχο βαθμό ή εγγραφέντος στην κατάλογο των υπαλλήλων που κρίθηκαν πλέον άξιοι να προαχθούν στον εν λόγω βαθμό, ο οποίος έλαβε ίση ή χαμηλότερη βαθμολογία σε σχέση με τον προσφεύγοντα. Μόνο μια τέτοια συγκριτική εξέταση είναι σύμφωνη με τις επιταγές του άρθρου 45 ΚΥΚ περί επιμέλειας και αμεροληψίας, καθώς και με τις επιταγές της αρχής της ίσης μεταχείρισης.

Συγκεκριμένα, δεν είναι νόμιμο να περιορίζει η διοίκηση τη συγκριτική εξέταση μόνο στους υπαλλήλους που προήχθησαν κατά τις επίμαχες προαγωγές, αποκλείοντας τους προακτέους υπαλλήλους, οι οποίοι, χωρίς να έχουν προαχθεί, έχουν εγγραφεί στον κατάλογο των υπαλλήλων που έχουν κριθεί

πλέον άξιοι για προαγωγή. Η εγγραφή του προσφεύγοντος στον κατάλογο αυτόν ενδέχεται να έχει ως συνέπεια την προαγωγή του κατά τις επόμενες προαγωγές, δεδομένου ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δικαιούται, κατ' αρχήν, να λάβει υπόψη, στο πλαίσιο της συγκριτικής εκτιμήσεως των προσόντων, το γεγονός ότι ένας υπάλληλος έχει ήδη προταθεί για προαγωγή στο πλαίσιο προηγούμενων προαγωγών.

Ομοίως, η διοίκηση δεν μπορεί να περιορίσει τη συγκριτική εξέταση προσόντων μόνο στην περίπτωση των προαχθέντων υπαλλήλων όπου η διαφορά μεταξύ της βαθμολογίας τους και της μέσης βαθμολογίας της οικείας γενικής διευθύνσεως είναι σημαντικά χαμηλότερη από τη διαφορά μεταξύ της βαθμολογίας του προσφεύγοντος και της μέσης βαθμολογίας της γενικής διευθύνσεως στην οποία αυτός ανήκει, αποκλείοντας τους υπαλλήλους των οποίων η βαθμολογία είναι συγκρίσιμη ή κατά τι χαμηλότερη από τη βαθμολογία του προσφεύγοντος. Η διοίκηση πρέπει να εξετάσει αν η διαφορετική μεταχείριση του προσφεύγοντος σε σχέση με τους υπαλλήλους που έλαβαν παρόμοια ή χαμηλότερη βαθμολογία δικαιολογείται αντικειμενικά από άλλες πτυχές των προσόντων τους, όπως στοιχεία, σχετικά με τη διοικητική και προσωπική τους κατάσταση, ικανά να σχετικοποιήσουν την εκτίμηση που έχει γίνει αποκλειστικώς βάσει των εκθέσεων βαθμολογίας. Ειδικότερα, η διοίκηση πρέπει να εξετάσει αν, λαμβανομένων υπόψη αυτών των πτυχών των προσόντων τους, τα προσόντα των προαχθέντων υπαλλήλων ήταν όντως ανώτερα από τα προσόντα του προσφεύγοντος.

(βλ. σκέψεις 71, 73 έως 75, 77 και 82 έως 85)

Παραπομπή:

ΔΕΚ, 8 Οκτωβρίου 1986, 91/85, Clemen κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 2853, σκέψη 10· ΔΕΚ, 9 Νοεμβρίου 2000, C-207/99 P, Επιτροπή κατά Hamptaux, Συλλογή 2000, σ. I-9485, σκέψη 19·

ΠΕΚ, 21 Οκτωβρίου 1997, Τ-168/96, Πατρώνης κατά Συμβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1997, σ. Ι-Α-299 και ΙΙ-833, σκέψη 35· ΠΕΚ, 5 Μαρτίου 1998, Τ-221/96, Manzo-Tafaro κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. Ι-Α-115 και ΙΙ-307, σκέψη 18· ΠΕΚ, 3 Οκτωβρίου 2000, Τ-187/98, Cubero Vermurie κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. Ι-Α-195 και ΙΙ-885, σκέψη 85· ΠΕΚ, 11 Ιουλίου 2002, Τ-163/01, Perez Escanilla κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. Ι-Α-131 και ΙΙ-717, σκέψεις 28 και 36· ΠΕΚ, 19 Μαρτίου 2003, Τ-188/01 έως Τ-190/01, Τσαρνάβας κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. Ι-Α-95 και ΙΙ-495, σκέψεις 107, 114, 121 και 122· ΠΕΚ, 11 Δεκεμβρίου 2003, Τ-323/02, Breton κατά Δικαστηρίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. Ι-Α-325 και ΙΙ-1587, σκέψη 99· ΠΕΚ, 15 Σεπτεμβρίου 2005, Τ-132/03, Casini κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. Ι-Α-253 και ΙΙ-1169, σκέψεις 55, 69 και 70· ΠΕΚ 22 Φεβρουαρίου 2006, Τ-437/04 και Τ-441/04, Standertskjöld-Nordenstam και Heyraud κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2006, σ. Ι-Α-2-29 και ΙΙ-Α-2-127, σκέψη 60